

Svar till Kruse och Söderström

Av praktiska skäl har vi valt att ensamma formulera detta svar. Det är därför inte säkert att samtliga de 23 professorer som undertecknade brevet ställer sig bakom svaret, men vi har inte heller någon information om motsatsen.

Kruse & Söderström har fyra konkreta punkter i sin kritik av brevet och dess undertecknare.

1. I det brev som avsändes från Umeå, och som undertecknades av 3 av de 23 professorerna, hade det insmugit sig ett skrivfel: där stod på ett ställe "Johan Torstensson" i stället för "Per Lundborg".

För var och en som satt sig in i ärendet är det uppenbart att detta är ett rent skrivfel. Vi tycker att det finns allvarigare sakfrågor att diskutera i detta ärende. Därför tog vi inte i vår skrivelse upp några rena skrivfel som ofrånkomligen uppkommer då och då (t ex det faktum att en PM från Samhällsvetenskapliga fakulteten vid Lunds universitet 1997-06-11 hade råkat få fel diarienummer).

2. Vid sammanträdet 97-05-23 frångick Ronald Findlay sin tidigare rangordning och placerade Göte Hansson före Per Lundborg.

Detta finns inte dokumenterat i handlingarna. Däremot finns det dokumenterat

att Findlay i det skriftliga sakunnigutlåtandet (vilket Kruse & Söderström inte nämner) bara föreslog Ljungquist och Lundborg – medan han överhuvudtaget inte rangordnade Hansson bland toppkandidaterna. Om nu Findlay av någon anledning plötsligt valt att frånga sin tidigare (skriftliga) rangordning, och i stället (muntligen) förordar en helt annan rangordning, borde naturligtvis de skäl han hade för att underkänna sitt tidigare utlåtande ha redovisats skriftligen. Så har inte skett. I protestbrevet påpekar vi det olämpliga i att tjänster tillsätts utan att bedömningsgrunderna dokumenteras. Överhuvudtaget väcker den nya informationen om Findlays oförklarade beteende fler frågor än den besvarar. Just detta visar, tvärtom vad Kruse & Söderström tycks inse, särskilt tydligt på vikten av att alla bedömningar dokumenteras.

3. I ett tidigare fall, i Uppsala 1988, följde inte heller tjänsteförslagsnämnden de sakkunnigas rangordning – men då skrevs det inget protestbrev.

Undertecknarna av protestbrevet har inte hävdats att tjänsteförslagsnämnden alltid slaviskt ska följa de sakkunnigas rekommendation. Tvärtom skriver vi i brevet, att "vi är medvetna om att det kan finnas skäl ... att ibland göra avsteg från de sakkunnigas bedömning". När Uppsala en gång gjorde en sådan avvikelser var det därför ingen som höjde på ögonbrynen. Problemet uppstår när Lunds universitet gång efter gång gör sådana avvikelser. Observera att det inte skrevs något brev när Lund 1991 (i fallet med professuren i kvinnoforskning) frångick de sakkunnigas bedömning. Det väckte inte heller någon större uppmärksamhet när Lund 1995 (i fallet med de två lektoraten) frångick de sakkunnigas rangordning – även

MATS PERSSON är professor i nationalekonomi och verksam vid Institutet för internationell ekonomi, Stockholms universitet.

CLAES-HENRIC SIVEN är professor i nationalekonomi och verksam vid Nationalekonomiska institutionen, Stockholms universitet.

om i det senare fallet Överklagandenämnden för Högskolan gav Lunds universitet en svidande bakläxa (vilket Kruse & Söderström inte nämner). Men när ett liknande fall inträffar i Lund *en tredje gång* är det kanske inte så konstigt att folk inom universitetsvärlden börjar undra vad som pågår. Det är detta som är skillnaden mellan det aktuella Lunda-fallet och de andra fall Kruse & Söderström hänvisar till.

4. I fallet med professuren i kvinnoforskning 1991 fann de sakkunniga samtliga sökande inkompetenta, men de reserverade sig likväl inte mot nämndens beslut att ge en av de sökande professuren.

Vi tycker nog att Kruses & Söderströms kritik är tämligen formalistisk. De sakkunnigas skriftliga utlåtanden visar ju tydligt, vad de ansåg om den sökandes kompetens. Att dessutom reservera sig mot nämndens beslut hade kanske varit formellt korrekt, men åtminstone vi kan förstå de sakkunnigas obenägenhet att än en gång skriva den sökande detta trista budskap på näsan.

Låt oss slutligen citera vad Överklagandenämnden för Högskolan har att säga i det aktuella ärendet. Av någon anledning nämner inte Kruse & Söderström detta aktstycke, liksom de inte nämner

Överklagandenämndens beslut i fallet med de två lektoraten 1995 (fallet med professuren i kvinnoforskning 1991 blev aldrig överklagat). I nämndens beslut (1998-03-04) riktas kritik mot Lunds universitets handläggning av ärendet på varje punkt som vi nämnde i vårt brev. Där emot ser Överklagandenämnden inte skäl till att ändra det slutliga beslutet (att Göte Hansson skulle få professuren). Detta ifrågasatte inte heller de 23 professorer som undertecknade brevet; vi ville bara rikta uppmärksamheten på den underliga handläggningen, utan att för den skull ifrågasätta Göte Hanssons lämplighet för tjänsten (vilket klart och tydligt framgår av brevet). I nämndens utlåtande står dock att "överklagandenämnden kan i detta sammanhang inte underlåta att understryka angelägenheten att högskolemyndigheterna fullgör sin utredningskyldighet på ett sådant sätt som inte kan väcka misstankar om bristande oväld i förhållande till sökande från andra lärosäten och forskningsinstitut."

Handlingarna i ärendet (Dnr I E 311 4030/95), inklusive de 23 professorernas brev och Överklagandenämndens utlåtande, kan fås från Lunds universitets registrator, tel. 046/222 00 00.